

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจตามแบบต่อการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ เจตนา และพฤติกรรมของผู้สูบบุหรี่ในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ สูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ และสูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน
2. ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ และต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน
3. ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ สูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยาสูบ และสูงกว่า แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

9. ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตนาในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา และสูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

10. ผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตนาในการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา และต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

11. จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา สูงกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

12. จำนวนผู้สูบบุหรี่ที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการสูบบุหรี่ต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นทหารกองประจำการ สังกัดร้อยพลเสนารักษ์ กรมแพทย์ทหารบก ผู้ติดยาไม่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ด้วยตนเองประจำปี พ.ศ.2539 จำนวน 197 คน ให้ตอบแบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดในการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า หลังจากนั้นให้ตอบแบบสอบถามการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า ใ้กลุ่มตัวอย่างที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า จำนวน 106 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา

โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า จำนวน 91 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า มาจำนวนกลุ่มละ 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดในการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า

2.2 แบบสำรวจความรู้สึคนึกคิดในการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในการตอบจริง

2.3 แบบสอบถามการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 4 วันข้างหน้า

2.4 แบบสอบถามการเซ็นชื่อเกี่ยวกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดเชื้อ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในการตอบจริง

2.5 เทปบันทึกเสียงของผู้อำนวยความสะดวกและประสาทวิทยา โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้คัดเลือกตัวอย่างในชั้นทดลองด้วยตนเอง ส่วนในวันทำการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัย 4 คน เป็นผู้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไข

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง 10 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และทดสอบสมมติฐานข้อที่ 11 และ 12 โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล โดยการคำนวณการถดถอยพหุคูณ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล

3. เปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินซื้อเข้า และเงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษา ผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ โดยการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย

1. ผู้ติดยาที่เงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 4 เงื่อนไข
2. ผู้ติดยาที่เงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางตรงต่อการเงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา และต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน และแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการติดยาคือไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)
3. ผู้ติดยาที่เงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 4 เงื่อนไข
4. ผู้ติดยาที่เงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนเจตคติทางอ้อมต่อการเงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเงินซื้อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา และต่ำกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวน และแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการติดยาคือไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)
5. ผู้ติดยาที่เงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเงินซื้อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 9 ความเชื่อ ทั้ง 4 เงื่อนไข

12. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี หลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ต่ำกว่าแบบการชักชวนที่เน้นผลดีของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี แบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการตอบแบบสอบถามต่อไป และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฟังแบบการชักชวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

13. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เป็นดังนี้

13.1 เจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับเจตนาในการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.2 เจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ สามารถทำนายเจตนาในการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.3 เจตนาในการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ สามารถทำนายพฤติกรรมการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.4 เจตคติทางตรง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวก กับ เจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.5 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวก กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมในการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.6 ความแตกต่างของเจตคติต่อพฤติกรรม และความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความแตกต่างของเจตนาในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.7 ความแตกต่างของเจตคติต่อพฤติกรรม และความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ สามารถทำนายความแตกต่างของเจตนาในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.8 ความแตกต่างของเจตนาในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ สามารถทำนายพฤติกรรมในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.9 ความแตกต่างของเจตคติทางตรง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความแตกต่างของเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรมในการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

13.10 ความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมในพฤติกรรมการเซ็นชื่อเกี่ยวเนื่องกับการเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนและหลังจากได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

14. ผลการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ของผู้ติดยาที่เซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา เป็นดังนี้

14.1 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา ก่อนได้รับฟังการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ของผู้ติดยาที่เซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษาผู้ติดยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) 7 ความเชื่อ ส่วนความเชื่อที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ทำให้เสียสุขภาพจิต และมีอาการผิดปกติเล็กน้อยต่อร่างกาย

14.2 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ทั้ง 8 ความเชื่อ ของผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อเข้า และเซ็นชื่อ ไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

14.3 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ของผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ทั้ง 4 เงื่อนไข ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 8 ความเชื่อ ส่วนความเชื่อที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) คือ ทำให้มีอาการผิดปกติเล็กน้อยต่อร่างกาย

14.4 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ของผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ทั้ง 4 เงื่อนไข ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 8 ความเชื่อ

14.5 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ของผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ทั้ง 4 เงื่อนไข แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05, p < .01$) 6 ความเชื่อ ส่วนความเชื่อที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น สุขภาพจิตดีขึ้น และมีอาการผิดปกติเล็กน้อยต่อร่างกาย

14.6 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ก่อนได้รับฟัง การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสามแบบ ของผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี ทั้ง 4 เงื่อนไข ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 8 ความเชื่อ

ข้อเสนอแนะ

1. สารโน้มน้าวใจแบบการชักชวนที่เน้นผลเสียของการเซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี จะโน้มน้าวใจให้ผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อไม่เข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี มีการเปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อ เจตนา และพฤติกรรมในการเซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรีได้มากกว่าสารโน้มน้าวใจ อีกสองแบบ ส่วนผู้ตอบนุหรีที่เซ็นชื่อเข้าหน่วยรักษามุติคนุหรี เมื่อได้รับฟังสารโน้มน้าวใจ ทั้งสามแบบ ให้ผลไม่แตกต่างกัน

2. ควรทำการวิจัยกับผู้ตอบนุหรีที่เป็นประชาชนทั่วไป และผู้เสนอสารโน้มน้าวใจ ควรเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยการหน่วยรักษามุติคนุหรีที่ไม่ใช่ข้าราชการทหาร เพื่อทดสอบ ความแตกต่างของผลการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นผลจากระบบสายการบังคับบัญชา

ของทหารได้ โดยผู้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา จึงมีผลให้
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ขอมรับเนื้อหาของสาร และปฏิบัติตามคำแนะนำของสารมากขึ้น

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรนำมาตรวัดตามรูปแบบความเชื่อค่านิยม มาใช้ร่วมกับ
มาตรวัดที่สร้างตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เพื่อดูว่าให้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันหรือไม่
อย่างไร

4. ควรทำการศึกษาความเชื่อในลักษณะของการยอมรับเนื้อหาของสาร (acceptance)
การยอมเชื่อตามสาร (yielding) และผลกระทบคือความเชื่อที่ไม่ได้ระบุในสาร (impact effect)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย